

Ohlášky – neděle 9. 1. 2022

Dnes prožíváme **Svátek Křtu Páně** (modlitbou před spaním končí doba vánoční).

- **Od pondělí 10. 1. 2022 začíná liturgické mezidobí.**
- Neděle 16. 1. 2022 bude **2. neděle v mezidobí**
- **Farní kavárna** je vždy v neděli po mši sv.
- **Náboženství** pro školní děti je pravidelně v úterý od 14 h.
- Další **Kurz Alfa**: se bude konat **ve čtvrtek večer od února do dubna**. Zapojte se, kdo se ještě nezúčastnil a pozvěte svoje sousedy a známé!!
- Porada **absolventů Kurzu Alfa** - Těch, kteří se již zúčastnili. Prosím přijďte **v úterý 11.1.22 v17h** na faru na krátké setkání.
- Hledáme osobu, která je ochotná vést **farní kroniku** – přihlaste se prosím nebo navrhnete.
- Letáčky **Nedělní liturgie** s mešními texty a krátkými zamyšleními jsou v neděli v kostele na stolečku u týdeníku.

Milovaní bratři a sestry, oznamujeme vám, že tak jako nám Boží milosrdenství dopřalo radovat se ze slavnosti Narození Páně, budeme se radovat také ze Vzkříšení našeho Spasitele.

Na den **2. 3. 2022** případně letos **Popeleční středa** a začátek posvátné doby postní.
Dne **17. 4. 2022** budeme s radostí slavit **Zmrtvýchvstání našeho Pána Ježíše Krista**, dne **26. 5. 2022** bude slavnost jeho **Nanebevstoupení**, dne **5. 6. 2022** slavnost **Seslání Ducha Svatého**, dne **16. 6. 2022** slavnost **Těla a krve Páně** a dne **27. 11. 2022** **první neděle adventní**, očekávání příchodu našeho Pána Ježíše Krista.

Jemu buď čest a sláva na věky věků. Amen.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00
Út, St, Čt	8:00
v zimním období ve farní kapli	
Pá	16:30

Sulejovice, kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **8:00**

Modlitební skupina
pátek v 15:30, kostel sv. Václava, Lovosice

**Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice**

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz

R.D. ICLic. Mgr. Józef Szeliga
statutární zástupce farnosti
+420 777 020 426
jw.szeliga@gmail.com

P. Mgr. Ladislav Nádvorník SDB
kaplan
+ 420 603 845 460

Václav

č. 7 (2022)
9. 1. 2022

Svátek Křtu Páně

**Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích**

Rozjímání nad evangeliem ze soboty 1. týdne v mezidobí

Mk 2,13-17

Ježíš znovu vyšel k moři. Všechn lid přicházel k němu a on je učil. Když šel dál, uviděl Alfeova syna Léviho, jak sedí v celnici. Řekl mu: "Pojď za mnou!" On vstal a šel za ním. Když pak byl (Ježíš) u stolu v jeho domě, mnoho celníků a hříšníků zaujalo místo u stolu s ním a s jeho učedníky; bylo totiž mnoho těch, kdo ho následovali. Když učitelé Zákona z farizejské strany viděli, že jí s hříšníky a celníky, řekli jeho učedníkům: "Proč jí s celníky a hříšníky?" Ježíš to zaslechl a řekl jim: "Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní. Nepřišel jsem povolovat spravedlivé, ale hříšníky."

V mnohých kontroverzích nakonec Ježíš nad svými odpůrci nevíteží vybroušenou teologickou argumentací, ba ani pohotovým citátem z Pisma. Odzbrojující sílu má jeho „selský“ rozum: Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní... Co proti tomu chcete namítnout? Jak bychom sami sobě i jiným usnadnili víru, kdybychom ji dokázali zprostředkovat podobně průzračnými stanovisky. K tomu je však třeba dodat, že prvořadé není hledání nejvhodnějších slov, nýbrž nejpravdivějšího zpřítomnění Boží lásky v našem životě. I sám Ježíš svou lásku k hříšníkům nejprve žil, teprve poté – a díky tomu – i srozumitelně zdůvodnil.

Bdělost

Služebníci jsou povinni čekat na svého Pána, aby mu otevřeli, až přijde a zatluče. Mají být bdělí. Projeví se to zvláště v situacích neočekávaných, a právě proto velmi důležitých. Písmo nás varuje před zvláštním druhem nedbalosti. Nečistý duch, který vyšel z člověka, se potuluje a nakonec řekne: Vrátil se do domu, odkud jsem vyšel. Přišel a našel ho prázdný (srov. Mt 12,44). Proč je prázdný? Ježíš je rád našim hostem, rád přebývá v lidské blízkosti. Domáci ho nepozvali? Někdo o jeho přítomnost nestál? Pak má Zlý volnou cestu. Kde není Bůh, tam se vnutí Zlý. Proto naši předkové

zavěšovali nade dveře svých příbytků „Boží požehnání“. Stačí to ale? V prázdném domě je i člověk prázdný, bez Ježíše neobstojí. Ne nadarmo řekl: Beze mne nemůžete dělat nic. Pane Ježíši, kdo o tebe nestojí, ten tě nemá. A takový je na tom prý hůř, než byl na začátku.

(z knihy Na minutu s Karlem Herbstem – V Boží blízkosti)

Youcat

“Žádný vědecký objev mě neodvrátil od víry. Všechno, co mne naučila věda, mě pouze přivedlo k hlubšímu úžasu a vděčnosti vůči Stvořiteli.” říká kardinál Christoph Schönborn.

Izraelský lid měl zjevně vyšší instinkt pro božské záležitosti. Čtete-li pozorně Starý zákon, stáváme se účastníky příkladného procesu učení se o Bohu. Sledujeme, jak se Izrael rozchází s polyteismem starého Orientu. Bůh může být pouze jeden.

Slunce, měsíc a hvězdy, které ostatní národy pořád ještě uctívají jako božstva, nazývá Bible nebeskými svítilnami. Z Bible zjišťujeme, že Boha můžeme oslovovat, být s ním v kontaktu. Dále Bible učí, že tento Bůh nežádá lidské oběti. V žalmech se zpívá: „Vždyť nemáš zálibu v oběti, kdybych věnoval žertvu, nebyla by ti milá“ (Žl 51,18). Avšak tím, co se Bohu zjevně líbí, je „čisté srdce“ (Žl 51,12).

Konat dobro a být spravedlivý – to má zjevně cosi společného s Bohem, který je sám o sobě celý dobrý a spravedlivý. Odkud se tedy bere ve světě zlo, odkud pochází nenávisť, vina a smrt, dětské slzy a utrpení nevinných zvířat?

Dnes rozlišujeme tři základní podoby vztahu lidí k Bohu:

ATEISMUS (který z pohledu lidských dějin vznikl poměrně pozdě) se zakládá na domněle neotřesitelné jistotě, že Bůh neexistuje.

AGNOSTICISMUS vychází z předpokladu, že se člověk nemůže dovědět o Bohu naprosto nic jistého, a proto se vůbec nepotřebuje zabývat nějakým náboženstvím.

TEISMUS předpokládá Boží existenci. Neříká se tím ale, co nebo kdo je to Bůh. Je Bůh princip, pocit, univerzální rozum? Je to duch, osoba nebo určitý druh kosmické energie?

Myšlenky na měsíc leden

Bůh tu není jako četník nebo soudce, aby nám dával tresty nebo pokuty. Ale v zrcadle víry a úkolu, které mám, musím každý den přemýšlet o tom, co je v pořádku a kdy něco nehrálo.

Boží řeč je tichá. Ale dává nám mnohé pokyny. Právě zpětně lze poznat, že Bůh námi pohnul skrze přátele, knihu nebo i prostřednictvím domnělého neúspěchu, či dokonce nehody.

V noci, když člověk nemůže najít klid, bych doporučil růženec. Když se člověk znovu a znovu přidržuje jeho slov, zbavuje se postupně myšlenek, které ho souží.

Problémy nás mají vychovávat, abychom je uměli zpracovávat. Zatvrdit se, stát se nepřístupným, by znamenalo ztrácet lidskost a schopnost cítit – i vůči ostatním.

Podíváme-li se na Krista, on je ten, který soucítí, a tím je pro nás vzácný. Soucítění, zranitelnost, patří ke křesťanovi. Člověk se učí přijímat rány, žít i se zraněními a nacházet v tom nakonec hlubší uzdravování.

Víru nemáme nikdy hotovou. Víru je třeba žít znovu a znovu v utrpení, stejně jako ve velkých radostech, které nám Bůh dává. Nikdy to není něco, co si mohu uložit jako minci.

Bůh mě miloval nejprve, dříve, než jsem dokázal milovat já. Jen proto, že mě už znal a miloval, jsem vůbec byl stvořen.